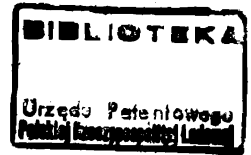

Warszawa, 24 listopada 1934 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 20600.

Kl. 22 g. 3.

Otto Bratke
(Berlin, Niemcy).

C 09 d, 3/28

Sposób wytwarzania środka o właściwościach oleju, wiążącego farby.

Zgłoszono 23 listopada 1931 r.

Udzielono 15 października 1934 r.

Pierwszeństwo: 24 listopada 1930 r. (Niemcy).

Znany jest sposób wytwarzania środka o właściwościach oleju, wiążącego farby, zapomocą którego do użytego pokostu dodaje się stosunkowo duże ilości mydła lniatego i kleju, przyczem oprócz dużej ilości pokostu stosuje się gęsty roztwór żywicy (patent niemiecki Nr 524791). Znane te emulsje posiadają tę wadę, że z powodu dużej zawartości materiałów zmydlających trwałość ich jest bardzo mała. Poza tem farby, wytwarzane przy użyciu wspomnianych środków, mają po wyschnięciu wygląd matowy i posiadają stosunkowo małą zdolność krycia.

Sposób, stanowiący przedmiot niniejszego wynalazku, umożliwia wytwarzanie środ-

ka wiążącego farby o właściwościach oleju i posiadającego postać emulsji typu: emulsji wody w oleju, którą można dowolnie mieszać z olejami schnącymi, lecz nie z wodą. Zapomocą środka tego, po dodaniu pigmentów, otrzymuje się farby, przewyższające pod względem zdolności krycia, połysku i odporności na czynniki atmosferyczne, farby, wytwarzane na czystym pokoście. Jako szczególnie korzystne w zastosowaniu do tego celu okazały się produkty destylacji smoły z drzewa bukowego, jak fenole, o-m-p-krezole, gwajakol, ksylenol i krezol. Środek emulgujący wytwarza się najlepiej w sposób następujący.

Smołę z drzewa bukowego destyluje się,

frakcjonując, i zbiera się frakcję, destylującą w temperaturze 250 — 350°C. Wskutek tego, iż podczas destylacji ciagliwej masy smołowej proces wrzenia opóźnia się, wraz z właściwym destylatem przechodzą również takie materiały, które mogą być odpędzone nawet przy stosunkowo niskich temperaturach. W celu ochłodzenia i oddzielenia zestalających się w niższej temperaturze składników, destylat odstawia się na kilka dni, poczem 15 g destylatu, wolnego od osadów, rozpuszcza się w nadmiarze substancji alkalicznej. Jest rzeczą korzystną, jeżeli wspomniane 15 g destylatu zmieszane zostaną z 1000 g 15%-wego ługu sodowego o ciężarze gatunkowym $d_{15} = 1,170$.

Ilość środka emulgującego, potrzebna do otrzymywania środka wiążącego, zależy od charakteru oleju schnącego, poddawanego przeróbce. Ilość ta np. przy użyciu pokostu waha się ogólnie od 0,25 g do 0,75 g na 1 kg pokostu. Zaleca się wlewanie środka emulgującego do wody, której ilość zależy od rodzaju wytwarzanego środka wiążącego farby, i może wynosić 50% do 100% lub więcej ilości użytego pokostu. Następnie miesza się wodę wraz ze środkiem emulgującym w znany sposób z pokostem za pomocą odpowiedniego mieszadła. Okazało się, że najlepiej jest dodawać poszczególne składniki w temperaturze 20° do 30°C, ponieważ wówczas powstawanie emulsji odbywa się bardzo szybko. Wolne kwasy olejo-

we zostają w znany sposób zobojętnione względnie związane z wodą przed emulgowaniem oleju, to znaczy przed dodaniem środka emulgującego. Emulsje, otrzymywane w ten sposób, są nieograniczonej trwałości.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób wytwarzania z olejów schnących, wody i środka emulgującego, środka o właściwościach oleju, wiążącego farby, znamienny tem, że jako środka emulgującego używa się produktów destylacji smoły drzewa bukowego, jak fenolu, *o-m-p*-krezolu, ksylenolu, gwajakolu i krezolu, w połączeniu z substancją alkaliczną.

2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tem, że 15 g produktu, otrzymanego przez destylację smoły z drzewa bukowego w temperaturze 250° — 350°C, dodaje się do 1 kg 15%-wego ługu sodowego o ciężarze gatunkowym $d_{15} = 1,170$, poczem 0,25 g do 0,75 g tak otrzymanego środka emulgującego dodaje się, silnie mieszając do 1 kg oleju lnianego względnie pokostu, przy równoczesnem dodawaniu do mieszaniny tej ciepłej wody w ilości, wynoszącej 30% do 50% ilości oleju schnącego.

Otto Bratke.

Zastępca: Dr. techn. A. Bolland,
rzecznik patentowy.